

130 РОКІВ СЛАВЕТНОЇ ІСТОРІЇ ІГОР І ОЛІМПІАДИ

Валентина Єрмолова, к.фіз.вих., доцент
Лідія Радченко, д. фіз.вих., професор
Ірина Кріль, к.фіз.вих., доцент

*Навчально-науковий олімпійський інститут Національного університету
фізичного виховання та спорту України
Київ, Україна*

Вступ. 130 років тому в Афінах (Греція) відбулися Ігри І Олімпіади, що стали витоком унікального дійства, початком славетної історії сучасних Олімпійських ігор. Ця ювілейна дата виступає не лише хронологічною віхою, а й інтелектуальним простором для гуманістичних засад та впливу на світову спортивну й культурну спільноту.

Мета дослідження: полягає у з'ясуванні історичного та культурного значення проведення Ігор І Олімпіади 1896 р. в Афінах як визначального етапу відродження олімпійської традиції та становлення сучасної спортивної культури.

Матеріали і методи дослідження. Матеріалом дослідження слугували офіційний звіт про проведення Ігор І Олімпіади, а також наукові публікації зарубіжних дослідників. У дослідженні застосовано методи теоретичного аналізу та узагальнення наукових джерел.

Результати дослідження та їх обговорення. Наприкінці ХІХ ст. в Європі посилювався інтерес до класичної грецької культури та її ідеалів – явища, яке отримало назву руху грецького відродження. Проведення перших сучасних Олімпійських ігор в Афінах стало символічним виявом цього культурного піднесення та підкреслило історичну роль Греції як колиски античної спадщини.

П'єр де Кубертен виступав реформатором системи освіти та розглядав спорт як дієвий виховний інструмент, здатний служити одночасно національним й інтернаціональним цілям. На його переконання, спорт міг сприяти національному відродженню, залишаючись при цьому простором зустрічі і взаєморозуміння народів світу. Ідею відродження Олімпійських ігор він активно просував на конгресах у Парижі в 1892 і 1894 роках; саме на другому з них була розроблена загальна концепція і організаційна модель майбутніх Ігор [2].

Виникає запитання, чому саме Олімпійські ігри 1896 р. в Афінах продемонстрували таку історичну стійкість, тоді як інші подібні проекти залишилися на периферії олімпійської історії. Пояснення криється у поєднанні двох складових: вдалого проведення самих Ігор і концептуальної моделі, що забезпечила їх подальший розвиток.

За задумом П'єра де Кубертена сучасні Ігри мали відтворювати панегіричний характер античного свята – як всенародне торжество, що поєднує релігійні церемонії, спортивні змагання та художні виступи.

На практиці у 1896 р. ця концепція реалізувалася лише частково. Однак ідея масштабного, культурно вкоріненого мультиспортивного фестивалю з позаконфесійними ритуалами та церемоніями зберіглася і забезпечила Іграм стійку та гнучку основу, що дозволила їм розвиватися.

6 квітня 1896 року в Афінах (Греція) було дано старт першим сучасним Олімпійським іграм. Їх урочисте відкриття відбулося на Панафінейському стадіоні – унікальній спортивній споруді, повністю зведений з мармуру. Урочистості відкрив король Греції Георг I. Після цього дев'ять оркестрів і 150 хористів уперше виконали Олімпійський гімн, музику до якого створив Спиридон Самарас на слова поета Костіса Паламаса [1].

Попри численні труднощі, Олімпійські ігри 1896 р. відкрили нову еру олімпійського спорту, залишивши по собі яскравий слід у світовій історії. На ці змагання зібралася найбільша кількість учасників серед усіх спортивних подій того часу – 241 спортсмен із 14 країн. Панафінейський стадіон, єдиний олімпійський стадіон XIX ст., був повністю переповнений (понад 50 000 глядачів). Особливо значущою для греків стала триумфальна перемога їхнього співвітчизника Спиридона Луї у марафоні [3].

Висновки. Ігри продемонстрували потенціал глобальної єдності через змагання і надихнули на подальше зростання олімпійського руху. Успіх Олімпійських ігор 1896 р. довів життєздатність сучасного олімпійського руху. Приклад Афін заклав організаційні та церемоніальні стандарти, які продовжують формувати Олімпійські ігри і сьогодні. Акцент на інтернаціоналізмі, культурному обміні та спортивній досконалості став незмінним принципом сучасних Олімпійських ігор.

Список використаної літератури.

1. Coubertin, P. de. *Olympic Memoirs*. Lausanne : International Olympic Committee, 1979. 140 p.
2. Gold, J. R., Gold, M. M. *Revival and Reinvention: the Olympic Games, Athens 1896*. *Ohio History Connection, The Ohio State University*. URL: <https://origins.osu.edu/milestones/revival-and-reinvention-olympic-games-athens-1896>
3. *The Olympic Games B.C. 776-A.D. 1896 : official report of the Games of the I Olympiad, Athens, 1896* / S.P. Lampros et al. Athens : Central Olympic Committee, 1896. 240 p. URL: <https://digital.la84.org/digital/collection/p17103coll8/id/6162/rec/2>